

ΦΟΙΒΟΣ

ΕΠΙΜΗΝΙΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΙΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ
ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΝ ΕΛΛΕΙΨΕΙ ΙΑΤΡΟΥ

ΥΠΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ Π. ΠΥΡΡΑ

Έκτα σνδρομή φρ. 5. Διά τὸ ἐξωτερικὸν 5,50. Μετὰ τοῦ Παραφίβου

ΕΤΟΣ I. — Έν Ἀθήναις τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1888. — Ἀριθ. 11.

Α'. ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΙΕΙΝΗ

**Περὶ τῶν ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελε-
σμάτων τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἠλεκτρισμοῦ.**

Παρατηρήθη δτι κατὰ τὴν μεσημβρίαν καὶ περὶ τὴν δύσιν τοῦ
ἡλίου ὑπάρχει μείζον ποσὸν ἀτμοσφαιρικοῦ ἠλεκτρισμοῦ, καὶ δτι
τὴν ἡμέραν ὡσαύτως εἶνε μείζον ποσὸν ἢ τὴν νύκτα. Τὸ μισρό-
τερον ποσὸν εἶνε κατὰ τὴν πρωΐαν. Διὰ ταῦτα κατὰ τὴν μεσημ-
βρίαν τὸ θέρος ἐπιτυμβάνουσι παρ' ἡμῶν μᾶλλον οἱ ἀνεμοστρό-
βηλοι.

Ἡ ἀτμοσφαῖρα δὲν ἔχει ἴσον ποσὸν ἠλεκτρισμοῦ ἐφ' ὅλων
τῶν αὐτῆς στρωμάτων. Ὅσον μᾶλλον πρὸς τὰ νέφη ἀνυψοῦται
εἰς, τόσον πλείονα ἠλεκτρισμὸν τυγχάνει, ὥστε τὰ ἐπινεφέλια
στρώματα ἔχουσι τὸν πλείονα ἠλεκτρισμὸν, καὶ μάλιστα ὅταν
προσιγγίη βροχὴ, χιὼν, χάλαζα καὶ ἄνεμος. Τοῦτο πρῶτος δ.
Φραγκλίνος ἐθεβάκτισε πειραματικῶς διὰ τῆς πτώσεως ἐλάφου,
μετὰ τοῦ νήματος τῆς ὁποίας προσαρμώσας σύρμα, ἔθεσε τὸ κα-
τὰ ἄκρον τοῦτου ἐπὶ λουγδουνιτοῦ λαγίτιου μετ' ὀλίγον παρατή-

ρσεν ότι η λάγιμος επληρώθη ηλεκτρισμού. Τὸ αὐτὸ πείραμα ἐ-
 θέλησε νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ ὁ Φιλιχμάνος, ὅστις, προσβληθεὶς τὸ μί-
 κτωπον ὑπὸ τοῦ ηλεκτρικοῦ ρεύματος, ἀπέθανε. Διὰ ταῦτα καὶ αἱ
 ἐνεργεῖαι καταιγίδες, ἔχουσι μέγιστον ποσὸν ηλεκτρισμοῦ, καὶ με-
 γάλω; ἔλιουσι τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς; σώματα, διότι ταύ-
 τα ἔχουσι ἀρνητικὸν ηλεκτρισμόν. Ἡ αὐτὴ δὲ ἡ ἔλξις τούτων
 ὑπάρχει, ἥτις ἐνεχυέται ὡς ἐκ τοῦ συμφωνώδους σχήματος αὐτῶν,
 ὥστε πολλάκις ἀναρπαζοῦσιν ὕδατα καὶ σώματα στερεά, ἕως
 μακρὰν μεταφέρουσι.

Τὰ νέφη ἐν καιρῷ βροχῆς καταχθίνουσι πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν
 τῆς Γῆς· ἐκ τῆς προσεγγίσεως ταύτης προκαλεῖται κατ' ἐπιπέδον
 ἀνάπτυξις καὶ συσπώρευσις ἀρνητικοῦ ηλεκτρισμοῦ ἐπὶ τὸν ἐπὶ τῆς
 Γῆς σωματῶν, καὶ μάλιστα τῶν εἰς ὄξυ ληγόντων. Ὅθεν
 καὶ ἐπὶ τοῦ ὀρθίου ἀνθρώπου καὶ μάλιστα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἐπὶ
 τῆς κορυφῆς τῶν ηλεκτραγωγῶν δένδρων, ὡς ἔστιν ἡ λεύκη, ἡ
 ἰτέκ κλπ. ὅταν μάλιστα ταῦτα ὡς μεμονωμένα καὶ ἐὰν ἡ προ-
 σέγγισις εἴνε ἀρκετῆ, παράγεται σπινθήρ ἀποτελῶν τὸν κεραυ-
 νόν. Ἐνίοτε δὲ ἡ ἐπιφάνεια ὑδατος μεγάλης λίμνης ἢ θαλάσσης
 τοσοῦτον ἐλύεταί ἐκ τοῦ νέφους, ὥτε ἀποτελεῖ καπνὸν ἢ ἄσπρον,
 καὶ ἐὰν προσεγγίση ἀρκετὰ, ἐπιγίγνεται κεραυνός; ὅστις φοιτᾷ τὴ
 ὑδρόβεια ζῶα, ὄντα καὶ ταῦτα ηλεκτραγωγὰ.

Καθ' ἕλας τὰς περιπτώσεις ταύτας, καθ' ἃς τὰ ἔγγυς ὑπε-
 κείμενα σπώματα τῆς ἀτμοσφαιράς, ἔχουσι πολὺν θετικὸν ηλεκ-
 τρισμόν, ἐξ οὗ προκαλοῦσι συσπώρευσιν πολλοῦ ἀρνητικοῦ ηλεκ-
 τρισμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, ἐπισυμβαίνειν διαταραξίαι ἐπὶ
 τῆς υγείας· ἐν καιρῷ καταιγίδος, ἀστραπῶν καὶ βροντῶν ἴδιαι
 εἰς τὰς γυναῖκας καὶ εἰς ταῦς νευρικοὺς καὶ αἱματώδεις ἐπιγίγνο-
 νται κωκυλῆαι καὶ διαταραξεῖς. Ἦνδὲ εἴτε γυναῖκες εἴτε ἄνδρες
 ὑφίστανται φρενιάσεις, κεφαλαλγίας, πόνους ρευματικῶς νευρικής,
 ὀδονταλγίας κλπ. Ἐπὶ τῶν τραυμάτων ἀναρπίζονται πόνου εἰ
 ἔξειε νόσοι ἐξάπτονται, αἱ βίρασι; ἔχουσιν ἐπὶ τὰ χεῖρας. Ὁ δὲ Βι-
 κερέλλης λέγει ὅτι ἐν ἐπιθανάτοις νόσοις οἱ θάνατοι ἐπισυμβαί-
 νουσι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην.

Ἦνδὲ καταλαμβάνονται ὑπὸ φόβου, δειλίας, καὶ ἀθυμίας, ἐν ᾗ
 ἄλλοτὲ εἰσι γονατοὶ καὶ ἀτρόμητοι πολεμισταί. Ὁ Ἰβήριος το-
 σοῦτον καταλαμβάνετο ἐν βρονταῖς καὶ ἀστραπαῖς ὑπὸ φόβου
 ὥστε κατέφευγεν εἰς διάφορα ὑπόγεια πρὸς προφύλαξιν.

Ἦκ τοιοῦτων φαινομένων τινὲς τῶν φυσιολόγων διαχωρίζονται
 ὅτι ὁ ἀρνητικὸς ηλεκτρισμὸς ἀντίκειται τῇ ζωτικῇ δυνάμει· ἐπομέ-
 νως ἐπιταχύνει τὴν σῆψιν καὶ ἐλαττώνει τὴν βλάστησιν ἐν τῷ

θετικὸς ἔχει ὅλως ἀντίθετον δυνάμιν, ἐπαυξάνει τὴν ζωικὴν δύνα-
 μιν, ἐπιγίνει τὰς δυνάμεις, τονίζει τὰ νεύρα, διαλύει τὰς παρα-
 λυσίας, ζωογονεῖ τὴν ἀκίνησιαν τῶν μυῶν, ἐπαυξάνει τὴν ἄδηλον
 διαπνοήν, καὶ προσθέτει ζῶην. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἀρχατοὶ ἔλεγον
 ὅτι τὰ ἀστραπαῖα ὕδατα, ἅπερ εἴνε τὰ βρόχεια ἐν καιρῷ ἀστρα-
 πῶν, εἰσὶν εὐαλδῆ· διότι ἔχουσι θετικὸν ηλεκτρισμόν, τὰ δὲ λιμναῖα
 καὶ πηγάα ὄχι τόσον· διότι ἔχουσι ἀρνητικὸν ηλεκτρισμόν. Διὰ
 τοῦτο καὶ τὸ ὕδωρ φρέατος· ἐνθ' εἴνε ἐρριμμένον σύρμα τηλεγρά-
 φου, ἀγωγὸν τοῦ ἀρνητικοῦ ρεύματος, εἴνε κακὸς γευστον, καὶ ἐπι-
 φλοι ἐρεθισμὸς τῷ στόματι.

Ὁ θετικὸς ηλεκτρισμὸς ἀπέδειχθη ὅτι ἐπαυξάνει τὴν βλάστη-
 σιν, τὸς σπόρους ποιεῖ ταχυβλάστους, καὶ τὴν εἶνον θεραπεύει.
 (ἀκολουθεῖ).

Β. ΥΓΙΕΙΝΗ ΕΚΑΣΤΟῦ

Ἐπεὶ ἀνατροφῆς καὶ ἡλικίας.

ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΝΗΣΙΑΚΙΝ ΗΛΙΚΙΑΝ.

Ἀρχεται αὕτη ἀπὸ τῆς γεννήσεως καὶ λήγει εἰς τὸ τέλος τῆς
 ἰδοντοφίας.

Ὁ ἄνθρωπος λαμβάνει τὰς πρώτας σωματικὰς, πνευματικὰς καὶ
 ψυχικὰς διαθέσεις, αἵτινες διατηροῦνται μετὰ τὴν γέννησιν ἐπὶ ζωῆς,
 ἐν τῇ συλλήψει αὐτοῦ. Τότε διατυποῦνται οἱ σωματικοὶ καὶ ἠθικοὶ
 χαρακτῆρες τοῦ συλλαμβανόμενου.

Αἱ τοιαῦται σωματικαὶ, καὶ πνευματικαὶ διαθέσεις μεταδίδον-
 ται ἐκ τῶν γονέων· χωλὸς ἀνὴρ ἢ σύζυγος χωλὴ τίκτει ἐνίοτε χω-
 λὸν τέκνον φαλακρὸς πατήρ παράγει φαλακρὸν τέκνον κλπ., καὶ
 ἴσοι μεταδίδονται ἐκ γονέων εἰς συλλαμβανόμενα τέκνα. Ἡ σύ-
 φιλία, ἡ φθισίς, ἡ χοιραδικὴ κράσις κλπ. ὡσαύτως καὶ αἱ ἐμφυτοὶ
 ψυχικαὶ καὶ πνευματικαὶ διαθέσεις μεταδίδονται ἐν καιρῷ συλ-
 λήψεως· ἔλεγον οἱ ἀρχατοί·

κακοῦ ἀβρακος κακὸν ἴδον
 ἀγαθῶν γονέων ἀγαθὰ τέκνα.

Ἄλλὰ καὶ οἱ ἀγαθοὶ γονεῖς πολλάκις τίκτουσι τέκνα κακά.
 Τὸ αἶτιον εἴνε διότι ἐν στιγμῇ συλλήψεως τυγχάνει νὰ εὐρεσκον-
 ται εἰ γονεῖς καὶ ὡς ἔχοντες· ἐξ ἠθικῶν ἢ σωματικῶν παραχω-
 ν. Ἦνε ὁμολογούμενον ἐξ ἀρχαιοτάτης παρατηρήσεως ὅτι ἐν μέθῃ

ἢ ἐν πολυποσίᾳ τὸ συλληφθὲν γίνεται μικρόν· ἐν θυμῷ γυναικὶ
ιδιότροπον, ἐν λύπῃ γίνεται βλακῶδες, κλπ.

Ὁ Διογένης, λέγει δὲ Πλούταρχοι, (π. αγ.), παραταρταροῖς μι-
ράκιον βλακῶδες εἶπεν αἰ πατὴρ τοῦ μεθύων σ' ἔσπειρα.

Διὰ τοῦτο ἀπικεῖται νὰ ὑπάρῃ ἁμορφοσύνη ἐν τῇ συνείδη-
σὶ νὰ ὑπάρῃ τὸ χαρίεν, τὸ φαιδρὸν καὶ εὐχάριστον, νὰ ὑπάρῃ
ἐντυπώσεις κατὰ τὴν ὥρην τῆς συλλήψεως· καλαὶ καὶ εὐχάριστοι
καὶ διάνοια δικυγῆς καὶ οὐχὶ ἐπιστοιτισμένη ἐκ θυμοῦ, λυπη-
πολυφυχία· καὶ ἐκ πάσης ἄλλης δυσαρτυείας· μεταξὺ τῶν δι-
γενῶν. Ἀμφοτέροι πρέπει καλῶς καὶ τερπνῶς νὰ διάγωνται ὅσοι
γίνονται αἱ πρῶται διαθέσεις εἰς τὸν διοργανισμὸν τοῦ συλλη-
φθέντος· καλαὶ καὶ σωματικῶς καὶ ἠθικῶς. Περὶ τοῦ θέματος τοῦ-
του ἀνάγνωθι διεξοδικώτερον Μυρακδ. Ἰγνιανὴν ἐκδ. Β'. σελ. 578.

Ἄμα λοιπὸν ἐν τῇ μήτρᾳ γαίην ἢ σύλληψιν τοῦ ἀνθρώπου,
ἀμέσως προῦρισται ἡ πνευματικὴ, ἡ ψυχικὴ καὶ ἡ σωματικὴ κα-
τάστασις αὐτοῦ. Ἐὐεμέγεις ἢ τὸ βραχὺ, τὸ ἀρτιμελὲς ἢ πρὸς
τὸ εὐμορφον ἢ ἄτεχνον τοῦ σώματος, ἡ κρᾶσις, ἡ χαρακτὴρ καὶ
ἐν γένει ἢ μετὰ τὴν γέννησιν κατὰ τῆς αὐτοῦ· ἢ ἐστὶ σωμα-
ματώδης ἢ μὴ, καλὸς ἢ κακός, σοφὸς ἢ ἄσοφος, κλπ.

Αἱ τοιαῦται φυσικαὶ διαθέσεις ἐνίοτε μεταβάλλονται ἢ τροπο-
ποιῶνται ἐκ νόσου ἐν τῇ μήτρᾳ ἢ καὶ μετὰ τὴν γέννησιν.

Φύται λοιπὸν ἐν τῇ συλλήψῃ προῦρισται ἡ ἰδιότης καὶ ἡ
χαρακτὴρ τοῦ ἀνθρώπου. Πάντα ταῦτα διὰ τῆς ἀνατροφῆς ἢ
τῆς ἀγωγῆς ἐνίοτε τροποποιῶνται, ἀλλ' οὐκ ἐξαφανίζονται δι-
τι μένουσιν αἰ φύσεις ὡς προηλθον τὴν ἀρχὴν (α).

(α) Ἐὰν πρῶτα συλληφθῆτα ἔμβρυα καλοῦνται πρωτότοκα.
Τοιαῦτά εἰσι τὰ προερχόμενα ἐξ ἄρρενος καὶ θήλειος μήτρος ἢ
λοτε συλλαβόντα μετ' ἄλλου προσώπου. Ἡ μὲν γυνὴ συλλαβού-
σα μετὰ συζύγου καὶ ὑποστάσα ἔκτρωσιν ἢ τεκοῦσα σῶον καὶ γὰρ
κατόπιν γιγνομένη, ἐὰν νυμφευθῇ μετ' ἄλλου καὶ τέξῃ μετὰ
τοῦ νέου συζύγου, τὸ τεχθὲν οὐκ ἔστι πρωτότοκον ὡσαύτως· καὶ
δ' ἀνὴρ ἐὰν παρκαγῶν τὴν σύλληψιν μετὰ συζύγου, ἢ τις ὅποτε
ἔκτρωσιν ἢ ἔτεκε σῶον, καὶ ἀποθανούσῃ· ταύτης νυμφευθῆ ἄ-
λην καὶ τέξῃ, τὸ τεχθὲν οὐκ ἔστι πρωτότοκον.

Πάντες οἱ πρωτότοκοι ἄνθρωποι φύσει εἰσὶ καλοὶ καὶ ἀγαθοί.
Ἔχουσι καλὰ ψυχικὰ αἰσθήματα. Εἰσὶν ἀγαθοποιοί, δίκαιοι κλπ.
στεροῦνται δὲ μεγάλου πνεύματος πρὸς τὰ μεγάλα ἔργα. Ἡ
κατάλληλος ὁμοίως ἀνατροφή καὶ οἱ καλοὶ σύμβουλοι δύνανται νὰ
βελτιώσωσι τὴν καλὴν φύσιν, καὶ ν' ἀναπτύξωσιν ἀρετὴν κατὰ
πρὸς πολλὰ κοινωνικὰ ἔργα. Διὰ τοῦτο ἐκ παναρχαίας πᾶσι

τὸ νεογνὸν ἔχει κεκρυμμένα καὶ ἀφανῆ πάντα τὰ ἐκαστοῦ προ-
όντα, τὰ ὁποῖα καταφανῆ γίνονται κατ' ὀλίγον, καθ' ὅσον τὸ
σῶμα του ἀναπτύσσεται. Κατ' ἀρχὰς στερεῖται καὶ τῶν πέντε
αἰσθησίων, τὸ σῶμά του ἀποτελεῖται σχεδὸν ὅλον ἐκ πήκτης (γε-
λατίνης).

Τὰ ὀστέα του εἶνε μαλακὰ, καὶ ὀλίγα γεῶδη μόρια ἔχουσιν.
Οἱ μῦς εἰσὶ μαλακοί, ἀποτελοῦμενοι τὸ πλεῖστον ἐκ πήκτης· ὁ-
σαύτως καὶ ὁ ἐγκέφαλος εἶνε μαλακός.

Πάντα ταῦτα καὶ τ' ἄλλα ὄργανα τοῦ σώματος· κατ' ὀλίγον
πρωϊότης τῆς ἡλικίας στερεοποιῶνται· ἡ πήκτις δημητρεῖται ἐλατ-
τούται, καὶ ἀξθενταὶ τὰ γεῶδη μόρια.

Ἄλλα καθ' ὅσον ἡ πήκτις ἐλαττούται, κατὰ τοσοῦτον καὶ αἱ
αἰσθήσεις καταφανεῖς γίνονται, καὶ αἱ δυνάμεις τοῦ ἐγκεφάλου
καὶ τῆς ψυχῆς δηλοῦνται.

Καθ' ὅσον αἱ αἰσθήσεις ἀναπτύσσονται, κατὰ τοσοῦτον ἀνα-
πτύσσονται καὶ αἱ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς δυνάμεις, καὶ
γίνονται καταφανέστεραι κατὰ τὰς φυσικὰς διαθέσεις.

Ἐκ τῶν πέντε αἰσθησέων ἀναπτύσσεται πρῶτη ἡ ὄρασις, ἣτις
ἐμφανίζεται μετὰ τῆς ἀντιλήψεως τὴν 15 ἡμέραν ἀπὸ τῆς γεν-
νήσεως. Διὰ τῆς ὄρασεως λαμβάνει τὸ νήπιον τὸ πρῶτον τὴν ἀν-
τιλήψιν τοῦ φωτός. Ἐὐ νήπιον στρέφει τὰ βλέμματά του πρὸς
τὸ φῶς. Κατόπιν στρέφει ταῦτα καὶ πρὸς τὴν θηλάζουσαν μήτέρα.

Μετὰ ταῦτα ἀναφαίνεται κατὰ πρῶτον τὸ αἰσθημα τῆς με-
μήσεως.

Ἐν ᾧ ὄρα τὴν θηλάζουσαν, διαθέτει τὸ πρόσωπόν του μίμου-
μον κατὰ τὴν διάθεσιν τῆς θηλάζουσας. Ἐὰν αὕτη ἦνε γηθόσυνος,
γηθόσυνον ἔκφρασιν λαμβάνει τὸ πρόσωπόν του νηπίου. Ἐὰν γελᾷ,
γελᾷ καὶ τὸ νήπιον, ἐὰν σκυθρωπάζῃ καὶ τοῦτο σκυθρωπάζει.

Καθ' ὅσον ἀναπτύσσεται εἰς τὸ νήπιον ἡ δυνάμις τῆς ἀντιλή-
ψεως· ἀξθενεῖ καὶ τὸ αἰσθημα τῆς μιμήσεως. Διὰ ταύτης μανθάνει
μιμητικῶς πᾶν ὅ,τι βλέπει καὶ ἀντιλαμβάνεται. Μανθάνει

εἰκράει παρὰ τῆ λαβῆ ἢ συνήθεια τοῦ ἀπορρίπτειν τὰ πρωτό-
τοκα τῆς κυνός, τῆς γαλῆς, ν' ἀπαλλοτριώνωσι τοὺς πρωτότοκους
κόλους τῶν φορβάδων, κλπ. καὶ τῆς ὄρνιθος τὰ πρῶτα ὡς εἰσι
μικρότερα, διότι φύσει τὰ κτήνη δὲν βελτιοῦνται διὰ τῆς ἀνα-
τροφῆς ὡς περὶ τοῦτου καὶ δ' ἀσοφῆς Ἀριστοτέλης λέγει (πρ. 20,
10) τάδε. «Ἰγναιόντι μὲν ὁ συνὼν οὐδὲν ὑγιέστερος γίνεται·
οὐδὲ ἰσχυρὸς ἢ καλῶς εἰς τὰς εἴξεις ἐπιδιδωσιν οὐδέν. Δικαίω δὲ
καὶ σῶφρονι καὶ ἀγαθῷ.»

μιμητικῶς ἐν πρώτοις τὴν ἀπόλαυσιν τῆς τροφῆς διὰ τρυφήτου καὶ φωνῶν ἀνθρώπων, καὶ εἶτα ἐν ἄνθρωπον, τὰ ὅποια ὄρα καὶ μιμηται γινόμενα πρὸς τῆς θηλαζούσης, πρὸς ἡν συμπάσκει.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἀρχίζει ἡ ἀνατροφή τοῦ νηπίου. Ἡ θηλάζουσα, καὶ αὐτὴ πρέπει νὰ ἴενε ἡ μήτηρ, πρέπει νὰ ἴενε φιλὰ, ἀνά, χριστά, νὰ ἐκφρονῆ μελιχίως φωνὰς καταλλήλους, οὐδέποτε νὰ παρουσιάζηται εἰς τὸ νήπιον θυμωμένα ἢ ἀκυβερνήσι, οὐδέποτε νὰ ἐκφέρῃ λέξεις ἀπειρεσις. "Ὅσον προχωρεῖ ἡ ἡλικία τοῦ σὸν ἀφείλει ἡ θηλαζούσα καὶ ἡ περιποιουμένη τὸ νήπιον νὰ διατηρῇ τὰ ῥηθέντα.

Κατ' ὀλίγον καθίσταται τὸ βρόφος ἐκφορατικώτερον καὶ ἄρρηται ἡ ἐμφάνισις τῶν ψυχικῶν ἐν πρώτοις διαθέσεων καὶ καρίων καὶ τῶν πνευματικῶν.

Κατὰ πρόθετον κριστάται τὸ αἰσθημα τῆς κτήσεως ἢ ἀπολαυ τροφοίμων ὑλῶν καὶ πραγμάτων τερπνόντων τὴν ὄρασιν, λαμπρῶν, στιλπνῶν, ἐρυθρῶν κλπ. ἀλλὰ καὶ ἡ τούτων ἀπόλαυσις πρὸς τὴν τρέφειν φέρεται διότι τὰν εἰς τὸ στόμα φέρει.

Ἡ μήτηρ ἢ ἡ θηλάζουσα ἀφείλει τότε νὰ μὴ ἀφίνη αὐτὴ νὰ ἐπιταρῆ εἰς τὸ μικρὸν τοῦτο νὰ λαμβάνῃ ὅ,τι τῷ ἀρέσκει, ἀλλ' ὅ,τι τῷ δίδει αὐτὴ. (Ὅτως ἐμπνέονται καὶ πρῶται ἐντυπώσεις τῆς ὑπακοῆς, ἣτις εἴνε ἡ βάσις τῆς καλῆς ἀνατροφῆς.

Ἀμα τὸ νήπιον ἀρχίζει νὰ ὀρθοπατῆ ἢ νὰ κινήται αὐτομάτω, φαίνονται καὶ τρεῖς ἄλλαι ψυχικαὶ διαθέσεις διότι φέρει πρῶτον ἀναπτύσσονται αἱ ψυχικαὶ καὶ εἶτα αἱ πνευματικαὶ δυνάμεις. Τότε ἀρχεται ἡ φιλομύθει, ἡ φιλοκτηνησύνῃ καὶ ἡ φιλοαρω τεία, κλάδος τούτων ἐστὶν ἡ φιλαυτία.

Κατόπιον τούτων ἐμφαίνεται ἡ τοῦ πνεύματος δυνάμις τῆς κήσεως, πρὸς τὸ τερπνὸν καὶ ἀτερπές.

Τὸ νήπιον δσημέραι μακθάνει λέξεις πραγμάτων, καὶ ἴδιον προσώπων πάντα οὐ καλῶς προφερόμενα διότι τὰ ὄρανα τοῦ σῆματος εἰσέτι δὲν ἐντυχῶθησαν καλῶς. (ἀκολουθεῖ).

Γ' ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΙΑ

Περὶ τῆς μεταβολῆς τοῦ ἀναστήματος ἐφ' ἐκάστου ἀνθρώπου.

Τὸ ἀνάστημα ἐκάστου ἀνθρώπου μεταβάλλεται ἐντὸς τῆς ἡμέρας. Κατὰ τὴν 8ην τῆς πρωτῆς ὥραν εἴνε ὑψηλότερος πρὸς ἄνω

εἴνε τὴν 8ην τῆς ἑσπέρας· ἡ διαφορὰ ἐνίοτε εἴνε 1]100 μέτρου σὺν ἄνω εἴνε 3 ἢ 4 χιλιοστόμετρα.

Ἡ σφαιρουσις τοῦ ἀναστήματος ἐντὸς τῆς ἡμέρας γίνεταί ἐπαισθητοτέρα ὅταν τις ἴσταται ἐπὶ πολλὸ ὄρθιος, βαδίζει ἢ τρέχει ἐπὶ πολλὸ. Τινὲς τὸν μάγον ἐπαγγελλόμενοι μετεχειρίσθησαν τὸ φυσικὸν τοῦτο φαινόμενον ἐν Εὐρώπῃ ἐπὶ πληρωμῇ χρημάτων ἵνα καταστήσωσι βραχύτερον τὸ ἀνάστημα τινος. Οὗτοι μάγοι τινὲς ὑπεσχέθησαν εἰς νεοσυλλέκτους ἵνα βραχύνωσι τὸ ἀνάστημα ὅπως ἀπαλλαγῶσι τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἡμέρας τινὰς πρὸ τῆς ἐξετάσεως τοῦ ἀναστήματος, ὑπέβαλον τὸν νεοσύλλεκτον εἰς μεγάλους κόπους, εἰς μεγάλας ὁδοιπορίας, φέροντα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων βέρη· ἐπέτατον τὴν ἀπνίαν καὶ τὴν ἀποφυγὴν ἀναπαύσεως, τὴν πόνον πολλοῦ οἰνοπνεύματος. Οὕτω κατάρθωνον νὰ ἐλαττώσωσι τὸ ἀνάστημα κατὰ 2, 3 ἢ καὶ 4 ἑκατοστὰ μέτρου.

Ἐπιταί ἐκ τῶν ῥηθέντων ὅτι ὁ ἀναπαυόμενος καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν δὲν ὀφίσταται ἐπαισθητῆν ἐλάττωσιν τοῦ ἀναστήματος. Πάντες οἱ στρατιῶται μετὰ ἐπίπονον ὁδοιπορίαν καὶ ἄλλα γυμνάσια καθίστανται τὸ ἑσπέρας βραχύτεροι τὸ ἀνάστημα.

Ἀνάπτυξις τοῦ ἀναστήματος τοῦ ἀνδρὸς κατ' ἡλικίαν.

Τὸ μικρότερον ἀνάστημα εἴνε ἕνα γεννηθῆ ὁ ἄνθρωπος τὸ μέγιστον γίνεταί περὶ τὰ 25 ἔτη. Κατὰ μέσον ὄρον τοῦ νεογενῆ τὸ ἀνάστημα εἴνε μ. 0,49.—Κατὰ τὸ 1 ἔτος συμπληρωμένον 0,60,—κατὰ τὸ 2 ἔτ. συμπληρ. 0,76,—κατὰ τὸ 3. 0,82,—κατὰ τὸ 4. 0,92,—κατὰ τὸ 5. 0,98,—κατὰ τὸ 6. 1,04,—κατὰ τὸ 7. 1,10,—κατὰ τὸ 8. 1,16,—κατὰ τὸ 9. 1,21,—κατὰ τὸ 10. 1,27,—κατὰ τὸ 11. 1,33,—κατὰ τὸ 12. 1,33,—κατὰ τὸ 13. 1,38,—κατὰ τὸ 14. 1,40,—κατὰ τὸ 15. 1,40,—κατὰ τὸ 16. 1,44,—κατὰ τὸ 17. 1,60,—κατὰ τὸ 18. 1,63,—κατὰ τὸ 19. 1,66,—κατὰ τὸ 20—25 1,65.

Κατὰ τὸ 3 ἔτος ἡλικίας ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου ἀναστήματος, ὅπερ ἔχει κατὰ τὸ 25 ἔτος.

Τὸ δὲ μέσον τοῦ ἀναστήματος ἢ τοῦ μήκους τοῦ σώματος εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς ἡβῆς.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἡ ἀβῆσις γίνεταί μεγαλειτέρα.

Κατὰ τὴν ἡβῆν βραδύνει.

Κατὰ τὸ τέλος τῆς ἡλικίης ηλικίας μόλις γίνεται ἐπιποθὴ
Αἱ παρθένοι αὐξάνται κατὰ μῆκος.
Ἡ ἕλη ὄλου τοῦ σώματος ἀνανεοῦται κατὰ 8 1/2 ἔτη καὶ
ἔτι πρὸς.

Ἡ αὐξήσις τοῦ σώματος κατὰ πλάτος γίνεται μικρὰ εἰς τὴν
μικρὰν ἡλικίαν. Ἐπισημνῆθῆ δὲ ἀπὸ τὸ 15 ἕως τὸ 20 ἔτος.

Οἱ παῖδες κατὰ τὸ 11 ἢ 12 ἔτος τῆς ἡλικίας εἰσὶν ὑψηλότεροι
καὶ βρῦστεροι τῶν κορασίων. Μετὰ τὰ ἔτη ταῦτα τὰ κορμὰ
προβαίνουνσι πολλὰ τῶν νέων μέχρι τοῦ 18 ἔτους. Ἐντεῦθεν προ-
βαίνουνσι πάλιν οἱ νέοι, ἐν ᾧ αἱ νεανίδες ὀλίγον προβαίνουνσι.

Κατὰ τὸ 60 ἔτος ἡλικίας τὸ ἀνάστημα ἀρχεται μειοῦσθαι.
Κατὰ δὲ τὸ 80 ἡ μείωσις φθάνει ἐνίων εἰς 7 ἑκτοστῶν. Τοῦτο
προέρχεται ἐκ τῆς ἀποστεύσεως τῶν χόνδρων τῆς σπονδυλικῆς
στήλης καὶ τῶν ἰσθμῶν καὶ ἐκ τῆς μεταβολῆς τοῦ σχήματος τοῦ
τραχήλου τοῦ μπροσίου ὁστού διότι ἐν τῇ γεροντικῇ ἡλικίᾳ ὁ
τραχήλος οὗτος κυρτοῦται καὶ σχηματίζει πρὸς τὸν μικρὸν ὄρθον
γωνίαν, ἐν ᾧ ἐν ὠρίμῳ ἡλικίᾳ ἔχει γωνίαν 138 μοίρων.

Ἐἰς τὸ ἔμβρυον, τὸ μέσον τοῦ σώματος εὐρίσκειται ἐπὶ τοῦ ὀμ-
φαλοῦ διότι οἱ πόδες εἰσὶ δὲν εἰσὶ προσηκόντες ἀνεπτυγμένοι.
Ἐν τῇ ἀνδρικῇ ἡλικίᾳ τὸ μέσον τοῦ σώματος (ἀπὸ κορυφῆς μέχρι
πέδης) κείται ἐπὶ τῆς ἡῆς, εἰς δὲ τὰς γυναίκας ὑπὸ ταύτην δι-
ότι οἱ πόδες τῆς γυναικὸς εἰσὶ κατὰ τι μακρότεροι τῶν τοῦ ἀν-
δρός. Κατὰ δὲ τὸ 70 ἔτος ἡλικίας τὸ μέσον κείται ἐπὶ τοῦ ἄνω
τοῦ ἄνω χεῖλου τοῦ ἡῆκου ὁστού καὶ διατηρεῖται καθ' ὄλον τὴν
γῆρας.

Δ'. ΠΡΟΧΕΙΡΟΣΙ ΝΟΣΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ
ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

Ἐπερὶ ἐξανθημάτων.

ἘΡΠΙΣ ΛΙΣΘΙΟΜΕΝΟΣ (Lupus)

Ἀναφάνεται διὰ φυμάτων πελιδνῶν, ἀνωδνῶν, ἄπερ ἐλατῶν-
ται παρέχοντα ἰχθῶρα καὶ ἐπεκτεινόμενα, καλῶν τῶν ἐξ ἐπι-
κόσσης, μελανῆς καὶ ἄλλως συνεχομένης. Δύο εἶδη τοῦ ἔρπητος τούτου
διακρίνονται, τὸ μὲν ἐκτείνεται κατὰ βάθος ὅπερ ἐστὶν ὀκυ-
ρῶς ἔρπις ἀλισθηόμενος, οὗτος ὡς ἐπὶ τὸ πολλὸν προσβάλλει
τὴν βίαν, ἐνθα φέεται κατ' ἀρχὰς μικρὸν φύμα, καὶ κατ' ὀλί-
γον καταστρέφει καὶ δῆμα καὶ σάρκα καὶ ὁστέα κλπ.

Τὸ δὲ ἐκτείνεται ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ δῆματος γίνεται
ἐπὶ τοῦ προσώπου ἰδίως τῶν χειλέων καὶ τῶν κάτω βλεφάρων·
πρὸς ταῦτα ὀφθαλμοὶ πολλὰ, ἄπερ ἐξελλοῦνται καὶ ἀποτελοῦσιν
ὀφθαλμῶδες μελανὰς καὶ προβαίνει ἐκτεινόμενον κατ' ἐπιφανείαν
καὶ ὄφιναι οὐλὰς λευκάς, καὶ ἀνωμαλίας ὡς τῶν καύσεων, ἐνίοτε
τὸ πρόσωπον ἐξοχλοῦται καὶ ὁμοιάζει πρὸς τὴν ἑλεφαντίασιν τῶν
Ἑλλήνων.

Ἡ θεραπεία εἶνε δυσχερῆς. Ἐφελουσιν αἱ καυτηριάσεις, ἡ
παρρηκίη, τὸ ἰάδιον, πάντα τοπικῶς χρώμενα· ἐσωτερικῶς δὲ αἵματα
κατάλληλα.

Ἐκ ηλοειδῆς.

Οἰδημα ἀκανόνιστου σχήματος συνήθως ὡσειδῶδες, πεπιεσμένον,
ἐν τῷ μέσῳ, σκληρόν, κεκαλυμμένον ἐπιδερμίδι λαμπηριζούσῃ λε-
πτῇ, ὑπεριδρωμένη· εἶνε χρόνιον· φιλεῖ μᾶλλον τὰς γυναίκας ὅτε
ἐπιπέθει κατὰ τὰ ἔμμηνα καὶ τὴν μεταβολὴν τῆς θερμότητος·
συγγέται μετὰ τῶν καρκινωδῶν οἰδημάτων, εἶνε ἀκίνδυνον.

Θεραπεύεται διὰ τῆς ἀλοιφῆς ἕρα Φαίθων ἔτους 13'. σελ. 190
Θ'. 70 καὶ 1'. 73.

Λιγῆν.

Χρόνιον ἐξάνθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου καὶ βραχιόνων, ἀποτελού-
μενὸν ἐκ μικρῶν φυκταινῶν ἐρυθρῶν ἢ λευκῶν, μετὰ κνισμοῦ,
ἐπεκτείνονται καθ' ὄλον τὸ σῶμα· δὲν ἔχουσιν οὔτε πόνον οὔτε
ἄρῶν, εἰσὶ μικρὰ ὅσον κέγχρος, φύονται ἐπὶ τριχωτῶν χωρῶν ὅ
ἄγιος λιγῆν ἐπιφέρει τὴν νύκτα κνισμοῦ, κοινῶς ἀνάγεται εἰς
τὸ ἔκζεμα, διὰ τῆς τριβῆς ἐκκρίνεται ὑγρὸν ὀρώδες, εἴτα ἐκλε-
πίδουται. Ἐστὶ καὶ ἄλλα εἶδη λιγῆνος, ὁ πελιδνῶς, ὁ κνισθε-
νῆς, ὅστις ὁμοιάζει πρὸς τὰς νίξεις τῶν κορέων καὶ κινώπων.

Πρὸς θεραπείαν λάβε βάμματος παρρηκίης ὄρ. 10, θεικῶς
χαλοῦ κόκκους ἢ διάλυτον, καὶ διὰ χρωστήρος (κινέλου) ἐπάλειψε
κατὰ πάσαν πρωΐαν. Ἄλλως. Λάβε ἄνθους θείου ὄρ. 1, θεικῶς
φυδαργῆρου κόκκους ἢ ἀλοιφῆς σπέρματος κήτους ὄρ. 4 μίξον κατὰ
τέχνην καὶ ἐπάλειπον διὰ ὀλίγου ποσοῦ πρωΐ καὶ ἑσπέρας.

Ἐρωρίασις.

Ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀνοψωμάτων τοῦ δῆματος παραγόντων καὶ

πια ἐξ ἐπιδερμίδος, διακρίνεται ἐκ τῶν δισπαρμύλων ἀνυψωμάτων. Θεραπεύεται κατὰ τὴν ῥηθείσαν μέθοδον Θεραπείας Ἐξανθημάτων.

Ἡκυριάσις.

Ἀποτελεῖται ἐκ πολλῶν κηλίδων μικρῶν ἐρυθρῶν, παρεχόμεναι ἐκφλοιδώσεις ὡς τὰ πίτυρα, ἰδίως φιλεῖ τὴν κόμην.

Θεραπεύεται διὰ τοῦ βάμματος παρηνικῆς καὶ πιπέρος με-
ρου ἐπκλειψόμενον ποιῶ καὶ ἐσπέρας· ἐάν μὴ ἀνεκτὸν προστίθεται
ὀλίγον ὕδωρ. Ὑπάρχοσι καὶ ἄλλαι σκευασίαι, περὶ ὧν ἄρα Φαρ-
μακ. Ἐτους Δ'. 25. Β. 96. Χ. 170.

Ἡκεγχροσία.

Ἀποτελεῖται ἐκ μικρῶν ἑξαγκωμάτων ἐρυθρῶν, ἐφ' ὧν ἀναρι-
νόνται μικροὶ πομφόλυγες ἐρυθροί, λευκοί, διαφανεῖς, καὶ λεπτο-
πάροχοι, ὁμοιάζουσι μὲ τοῦ κόκκου τοῦ κέγχρου, εἶνε μάλλον
συμπτωματικόν· ἐμφανίζεται τὸ πάθος τοῦτο εἰς τὰς λεγού· κατό-
πιν μεγάλης θερμάνσεως τοῦ σώματος. Θεραπεύεται αὐτομάτως.

Ἡύματα θερμικά.

Προέρχονται ἐξ ὑπερτροφίας τῶν τριχοειδῶν ἀγγείων τοῦ δερ-
ματος τὸ ὅποσον καθίσταται ὑπερτροφημένον, ἐντεταμένον, ἐξο-
δημένον καὶ συνήθως μελκνόν, φέρον ἐνίοτε καὶ τρίχα· ὑπερτρο-
φημένας, κοινῶς καλοῦνται ἐλαΐαι· γίνονται καὶ λευκαὶ κατὰ τὸ
χρῶμα τοῦ δέρματος· ἐνίοτε ἢ τοιαύτη ὑπερτροφία τῶν τριχοει-
δῶν ἀγγείων τοῦ δέρματος εἶνε ἐκτεταμένη, κατέχοισα μέρος τοῦ
σώματος, ἰδίως τοῦ προσώπου· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ δι-
σταλμένα ἀγγεῖα τοῦ δέρματος ἀποτελοῦσιν αἱματώδη σπόγγον,
χρῶματος μέλανος ὑπερέρυθρου. Βίολιν ἀνίατα.

Ε'. ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ.

Θεραπεία ἐκ θαύματος, διὰ τῶν καρπῶν τῆς δάφνης.

Ὑπάρχει ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ τοῦ ἀνθρώπου ἰδίαις δυνάμεις πνευ-
ματική, ἧτις ἐπενεργεῖ ἐπὶ τῆς ψυχικῆς διαθέσεως, ὅταν αἰ τοῦ

σώματος αἰσθήσεις παύουσι τῆς ἀμέσου συγκοινωνίας μετὰ τῶν
πῆριξ ἀντικειμένων, ὡς γίνεται ἐν τῷ ὕπνῳ. Ἡ δύναμις αὕτη ἐ-
λευθέρη κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἥττον ἐκ τῆς ἐπιρροίας τῶν αἰσθή-
σεων διορᾷ τὰ τε παρόντα σχετικῶς καὶ τὰ μέλλοντα ἢ καὶ τὰ
ἐπιστώτα. Τὰ ἐνόηια οὕτω παράγονται· ἦταν δ' ἄνθρωπος ἐγγη-
γορῆ (εἶνε ἔξυπνος) καὶ κατέχεται ἐκ μεγάλου πόθου πρὸς τι
ἀντικείμενον, καὶ ὑπὸ τὴν κατάστασιν ταύτην καταληφθῆ ὑπὸ
ὕπνου, ἢ πνευματικῆ δυνάμει, μὴ διαταραττομένη πλέον ἐκ τῶν
σωματικῶν αἰσθήσεων διορᾷ τὰ σχετικὰ παρόντα καὶ τὰ μέλλον-
τα, καὶ ἐντυπώνει ταῦτα ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ, ὥστε ὅταν δ' ὕπνω-
σιων ἐξυπνήσῃ, αἰσθάνεται τὰ ἐντυπώσεις, καὶ ἀναγνωρίζει τὰς
ἐκ τούτων ἰδέας.

Ἐκοιμήθη τις κατεχόμενος ἐκ τοῦ πόθου λύσεως προβλήματος.
Ἐν τῷ ὕπνῳ ἢ πνευματικῆ δύναμις, ἐλευθέρη ὑδρα, ἔλυσε τοῦτο,
καὶ τὴν προῖαν δ' ἐξυπνήσας εὔρε τὴν λύσιν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἐν-
τυπωμέναν.

Κατέχεται τις ἐξ ἰδέας τινός, πίνει ὕλην ἐπιφέρουσαν ὕπνω-
διαν, καὶ διατίθεται καὶ πράττει κατὰ τὴν προκατέχουσαν τοῦτον
ἰδέαν, τοῦτο γίνεται εἰς τοὺς χρωμένους τὴν Ἰνδικὴν καννάβην
(χασίς) κλπ.

Ὅταν τις προσηλώνη ἐπὶ πολὺ τοὺς ὀφθαλμοὺς μετὰ πόθου
ἐπὶ τιος ἀντικειμένου καὶ μάλιστα στιλπνοῦ ἐπέρχεται ὕπνω-
διαι, ἐάν ἐν τῇ προσηλώσει κατέχεται ἐκ τινος ποθητῆς ἰδέας, ἐν
τῷ ὕπνῳ διορᾷ τὴν λύσιν, καὶ ἐγειρόμενος ἔχει τὰς ἐντυπώσεις
ταύτας ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ καὶ τὴν γνώσιν τῆς λύσεως.

Ἡ λεκανομαντεία, ἢ κατοπτρομαντεία κλπ. ἐκ τοιαύτης ὕ-
πνωδιαι διορᾷσι καὶ λέγουσι τὰ ἐπιζητούμενα· ἐάν μάλιστα πρὸ τῆς
προσηλώσεως τῶν ὀφθαλμῶν σφραγισθῇ τις ἢ καὶ πῆρ κατάλληλον
ναρκωτικόν. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον τῆς προσηλώσεως τῶν ὀ-
φθαλμῶν καὶ χρήσεως ναρκωτικῆς σώματος ἐθεραπεύοντο, ἐν
τῷ καθ' οὗ ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἀσκληπιοῦ· οἱ πάσχοντες ἐμάνθανον
τὴν Θεραπείαν δι' ἐνουπνίων, ἀφ' οὗ τὸ ἐσπέρας προσνήχοντο κα-
τανυκτικῶς, αἰτοῦντες τὴν Θεραπείαν παρὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Πρὸς
τοῦτο μετεχειρίζοντο τὴν δάφνην ἧτις ἔχει ναρκωτικὴν δύνα-
μιν, σφραγίζοντο ταύτην, καὶ ἔθετον τὰ φύλλα ὑπὸ τὸ προσκεφά-
λαιον καὶ οὕτως ἐκοιμῶντο.

Νῦν ἢ ἐπιστήμη τὴν μυστηριώδη ταύτην δυνάμιν τοῦ πνεύμα-
τος ὁσημέραι καλλιεργεῖ καὶ κατέστησεν ἤδη τὸν ζωϊκὸν μαγνητι-
σμὸν, ὃν ἐκφράζει καὶ ὑπὲρ ἄλλο ὄνομα ὕπνωτισμὸν, καὶ ἴσως ἀ-
φελήσεται εἰς τὸ ποθητὸν πέρας.

Ἄλλ' ἔασωμεν ἤδη τὸ θέμα τοῦτο καὶ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς προσηλώσεως τῶν ὀφθαλμῶν κατὰ τὸν πόθον πρὸς γυνῶσιν ἀντικειμένου τινός.

Ἡ δόναμις τοῦ πνεύματος, ἡ συνάπτουσα τὸν ἀνθρώπον μετὰ τῶν ἐκτὸς ἐαυτοῦ ἀντικειμένων, ἡ καθοδηγοῦσα τοῦτον εἰς τὰς πράξεις του, ἡ παρέχουσα προγνώσεις καὶ προαισθήσεις εἴτε ἀμέσως· εἴτε ἐμμέσως δι' ἐνυπνίων, εἶνε θεῖα δόναμις, παρισταμένη ὑπὸ διαφόρου ἔψους.

Ἀσπασία ἡ Φωκαεὶς· ἡ Μιλτιάδου ἀραιοτάτη οὗτα καὶ σεμνοτάτη, ἐπίστη φύμα ἐπὶ τοῦ προσώπου, ὅπερ ἀφῆρει πολὺ ἐκ τοῦ κάλλους τῆς. Μετέβη μετὰ τοῦ πατρὸς τῆς πρὸς ἰατροὺς ἵνα τὴν θεραπεύσῃ. Οὗτος ὑπεσχέθη τὴν θεραπείαν, ἀλλ' ἀπήτησεν ἀμοιβὴν μέγα ποσὸν χρημάτων, τὰ ὅποια ὁ πατήρ τῆς, πτωχὸς ὢν, δὲν ἠδύνατο πληρῶσαι. Ἀπῆλθε λοιπὸν περιλυτός καὶ ἀφιχθεὶσα εἰς τὴν οἰκίαν, ἔθετο ἐπὶ τῶν γονάτων κάτοπτρον καὶ θεωροῦσα τὸ πάθος τῆς ἐκλαίει πικρῶς. Ὡν τοιαύτη καταστάσει ἐπέλθον αὐτῇ ὕπνος, καὶ ἐν ᾧ ἐκοιμάτο εἶδε περιστοάν, ἥτις μετεμορφώθη εἰς γυναῖκα καὶ τῇ λέγει· «θάρρει». Δὲν ἔχεις ἀνάγκη ἰατρῶν. Λάβε ξηρὰ ῥόδα (τριαντάφυλλα) ἐκ τῶν στεφάνων τῆς Ἀφροδίτης, τρίψον εἰς κόβιν, καὶ ἐπίθεε ἐπὶ τοῦ φύματος καὶ θέλεις ἰαθῆ. Ἐξουπνίασα ἐξέτελεσε τὴν ἐντολὴν καὶ τὸ φύμα ἐξελείφθη.

Τοιαύτη καὶ εἰς σημαντικωτέρῃς θεραπείαις ἐγένετο ἀρτίως καὶ ἐνταῦθα.

Μαριγῶ, σύζυγος Ἀλ. Πιττακοῦ, ἀκαχοῦρου, ἐπάσχε' πρὸ 8 ἐτῶν ἐξ ἀρθροακτικῆς τοῦ δεξιοῦ γόνατος. (1) Ἐπισκεπτόμενος ἰατρὸς καὶ ἄλλοι πολλὰς θεραπείας ἐπράξαν, ἀλλ' ὄντις ἀποτελέσματος μετέβη ἀρτίως καὶ εἰς τὰ λουτρά Λουτρακίου, διέμεινεν ἐπὶ ἑβδομάδα ποιούσα λουτρά, ἀλλ' οὐδὲν εὐχάριστον ἔσχεν ἀποτέλεσμα· μᾶλλον μετὰ ταῦτα τὸ γόνυ ἐξογκώθη, ἐπόνει καὶ κατέστη δυσκίνητον. Ἀπαλπισθεὶσα ἐκ τῆς θεραπείας, τὸ ἐσπέρας τῆς παραμονῆς τῆς 15 Ἀυγούστου ἐορτῆς τῆς Θεοτόκου, προσευχομένη ἐνώπιον τοῦ εἰκονοστασίου προσήλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τοὺς πόθους τῆς εἰς τὴν εἰκόνα καὶ κλαίουσα ἱκέτευε τὴν Θεοτόκον ἵνα τὴν θεραπεύσῃ μὴ ἔχουσα πλέον ἄλλο καταφύγιον. Μετὰ ταῦτα κατεκλίθη καὶ ἐκοιμήθη. Τὴν νύκτα βλέπει κατ' ὄναρ ὅτι ἐπὶ τοῦ δαπέδου τοῦ κοιτῶνος, ἔνθα ἐκοιμάτο, εἶκειτο εἰκὼν τῆς Παναγίας καὶ παρ' αὐτῇ γάστρα ἔχουσα φυτὸν ἄνευ φύλλων, ἀλλὰ μόνον καποδὺς, στρογγύλους, πρᾶκίνους καὶ ἐν μέρει ὑπομέλανας. Ἡ δὲ πάσχουσα ἴστατο ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ κοιτῶνος καὶ θεωρεῖ τὴν εἰκόνα, ὅτε ἀκούει φωνὴν λέγουσαν· μὴ ἀπειπλήσῃς, ἰάθε ἐκ τῶν

καρπῶν τοῦ φυτοῦ τούτου, σὺν θλίψε τούς, καὶ ἐπίθεε ἐπὶ τοῦ γόνατος σου καὶ θέλεις θεραπευθῆ. Ἡ πάσχουσα ἐπλησίασεν εἰς τὸ φυτὸν καὶ εἶδε καλῶς τοὺς καρποὺς ἵνα τοὺς γνωρίξῃ. Τὴν πρωτὴν οὐδὲν εἶπεν εἰς τὸ σύζυγόν τῆς, ἠγέρθη δὲ ἔχει καλῶς ἔχουσα. Ὁ σύζυγός τῆς ἵνα διασκεδάσῃ τὴν λύπην τῆς πασχούσας μετέβη μετ' αὐτῆς εἰς Κολοκυνθοῦς, ἔνθα ἦτο πανήγυρις, καὶ ἀφιχθέντι μετέβησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, προσφέροντες κηρία εἰς τὴν Θεοτόκον. Μετὰ ταῦτα ἐκάθησαν εἰς παρεκκείμενον κήπον ἵνα λάθωσι καφέ. Ἐκεῖ ἡ κ. Μαριγῶ βλέπει δάφνην ἔχουσαν τοὺς καρποὺς, τοὺς ὁποίους κατ' ὄναρ εἶδε, καὶ διεγείνεται εἰς τὸν σύζυγόν τῆς τὸ ἐνύπνιον. Οὗτος προσεκάλεσε τὸν ἰδιοκτήτην καὶ ἔκοψε πρὸς τὴν καρπὸν τῆς δάφνης. Ὄταν ἀφίχθησαν εἰς τὴν οἰκίαν ἡ πάσχουσα συνέλασε μέρος τούτων καὶ ἐπέθεσε ἐπὶ τοῦ γόνατος ἐν ἄρα ὕπνου. Ἐφ' ὅλην τὴν νύκτα ἠσθάνετο σύσφιγξιν τοῦ γόνατος καὶ κακουχίαν, τὴν πρωτὴν ἀφαιρέσασα τὸ κατὰ πλάσμα πρατταρεῖ ὅτι τὸ γόνυ ἦτο ἐρυθρὸν καὶ ἔρρεεν ἄφθονον ὕγρον ἐκ τοῦ δέρματος ὡς ἰδρῶς, ὁ δὲ ὄγκος τοῦ γόνατος πολὺ μικρότερος καὶ οἱ πόνοι ὀλίγοι. Τὸ ἐπίθεμα ἐπανέλαβε 4 ἡ ἡ φαρὰ· ἐκ δὲ τοῦ γόνατος ἐξήκολούθη ἡ ῥοή τῶν ὕγρων ὡς ἄφθονος ἰδρῶς, τὸ γόνυ ἐν τῷ μεταξὺ ἐξεπρίσθη ἐντελῶς, οἱ τένοντες διεστάλησαν, ὁ πόνος πρὸ ἡσάν συνσταλμένος καὶ ὁ πόνος κατέστη ἐντελῶς ὕγιης, εὐκίνητος καὶ ἄνευ πόνου· ἐβάδισε καὶ βίβησε καλῶς καὶ οὔτε ἔχνος βλάβης ἔμεινεν. Ὁ κ. Ἀλ. Πιττακοῦ ἵνα ἐπισηθώσῃ τὰς τὴν θεραπείαν ἔλαθεν ἔλαιον τῆς δάφνης· καὶ ἡ πάσχουσα κατὰ τὴν ἡμέραν ἤλειψε τὸ γόνυ διότι εἶπασε καὶ εἰλόγησε ὅτι καὶ τὸ ἔλαιον τῶν κόκκων τῆς δάφνης, ὁμοίαν δόναμιν ἔχει.

Τὸ γεγονός· τούτο εἶνε κατὰ πολλὰ σημαντικὸν ἐκτὸς τῆς ὀμοίαις θεραπείαις καὶ διότι πρώτην φοράν γίγνεται θεραπευτικὴ χρῆσις τῶν σπόρων τῆς δάφνης, τῶν ὁποίων οὔτε οἱ ἀρχατοὶ οὔτε οἱ νέοι ἔποινον χρῆσιν θεραπευτικὴν. Οἱ χωρικοὶ ἐξάγουσιν ἐκ τῶν σπόρων τῆς δάφνης τὸ δαρνέλαιον μετὰ τοῦ ἔλαιου αἰ γυναικες ἀλείφουσι τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς ἕ.α αὐται μαυρίζουσι. Ἡ ὁσμὴ τοῦ δαρνελαίου ἀποκρούει τὰς μύϊας, καὶ αὐτοὺς τοὺς κώνωπας· ἐὰν ὀλίγον ἀλείψῃ τις τὴν χεῖρα ἐκ τοῦ ἔλαιου τούτου οἱ κώνωπες οὐ δάκνουσιν· ἐὰν ἵππος ἀλοιφῆθῃ δὲν οἰστροπλεῖται. Κατὰ τῶν κρηνητικῶν ρευματισμῶν ὠφελεῖ πολὺ καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ σχοίνου (σχοινόλαδον), τὸ ὅποιον ἰδίως ἐξάγεται ἐν Χίῳ ἐπαλειφόμενον δις τῆς ἡμέρας ἐπὶ τοῦ πάσχοντος μέρους.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Καταπότια κατὰ τοῦ ἄσθματος.

Λάβε ἐκχύλισμα στραμμωνίου	κόκ.	20
» » κασσίας	»	10
» » σασσαφράσου	»	40
» » νάρδου	»	20
» » στίμμεος διαφορητικῶ πεπλυμένου	»	40
» » ὀξικῆς μορφίνης	»	1
μ. κ. τ. καὶ ποιήσον καταπότια		20
Χρήσις ἀνά ἕν πρῶτὴ νήστης καὶ ἐσπέρας ἐν ὕψι ὕγνου.		

Κατὰ τῆς πολυφαγίας.

Τοῦ καφέ ἢ υποστάθμη (τὰ κατακάθια, ὁ τελῆς) πινομένη, ἀνακινουμένου τοῦ ὕγρου, ἐπιφέρει κατ' ὀλίγον ἐλάττωσι τῆς πολυφαγίας, ἐνευ βλάβης τῆς ὑγείας.

Κερατὸν ὄρνιθος ὠτόκου.

Ἡ ὄρνις ἡλικίας τριῶν ἐτῶν γεννᾷ τὰ περισσότερα ὡς (ἀγῆ). Κατὰ τὸ 4 ἔτος γεννᾷ ὀλιγώτερα ὡς, ἀλλ' εἶνε μεγαλιότερα κατ' ὄγκον. Κατὰ τὸ 5 ἔτος γεννᾷ ὀλίγα, καὶ ἡ ὄρνις εἶνε πλέον ἀνωφελής, καὶ ἀξία πρὸς βρώσιν.

Αἱ νέαι ὄρνιθες γεννῶσι κατὰ τὸ τέλος τοῦ Α' ἔτους καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Β'. Ἡ γραία ὄρνις δὲν γεννᾷ τὸν χειμῶνα. Αἱ ἡλικίας ἔτους 2 καὶ 3 καλῶς τρεφόμεναι γεννῶσι κατ' ὄλον τὸ ἔτος. Ἡ 5 ἐτῶν ὄρνις ἔχει τραχὺ τὸ κρέας.

Ἐργῶν πρὸς καθάρσιμα τῶν ἐκ μυλικοῦ, ὀρειχάλκου καὶ ἀργύρου αἰσῶν.

Διάλυσον ἢ δρ. ὀξάλικου ὀξέως εἰς 100 δρ. ὕδατος ἑυφρέζον κανίον καὶ τρίψον τὴν ἐπιφανείαν τοῦ σκεύους. διὰ τοῦ ἰδίου τούτου ὕγρου ἐξαλείφονται αἱ κηλίδες τῆς μελάνης καὶ τῆς σκουρίας. — Τὸ ὕγρον εἶνε δηλητηριώδες καὶ προσοχὴ μὴ τις γινῆται ἐκ τούτου. Τὸ ὀξάλικόν ὀξύ ἔχουσιν οἱ φαρμακοποιοί.

Διάγνωσις ἐὰν ὁ ἰατρός ᾖνε ἀρεστός παρὰ τῷ ἀσθενεῖ.

Ὅταν εἰσέρχῃσαι εἰς οἰκίαν ἀσθενοῦς θεώρει τὴν ἔκφρασιν τοῦ προσώπου καὶ τοὺς τρόπους τῆς ὑποδοχῆς τῆς ὑπηρετρίας ἢ τοῦ ὑπῆρέτου ἢ ἄλλου τινός τῆς οἰκίας καὶ ἐὰν ἡ ἔκφρασις εἶνε γηθόουτος καὶ εὐπροσῆγορος σημεῖον, ὅτι ὁ ἀσθενὴς ἔχει καλῶς, καὶ ἀρεστός ἦσαι· ἐὰν ἡ ὑποδοχὴ γίνεται ὄχι εὐμενῶς, σημεῖον ὅτι ὁ ἀσθενὴς οὐ καλῶς ἔχει καὶ ἀποδοκιμασιὰ τῷ ἰατρῷ ὑπάρχει.

Ἐὰν εἰσελθὼν εἰς τὸν θάλαμον τοῦ ἀσθενοῦς ἡ ὑποδοχὴ γίνεται φυγῶν, ὁ ἀσθενὴς βαρυθύμως ἀπαντᾷ, ἡ ἔκφρασις προσώπου εἶνε δύσθυμος, σημεῖον ἀποδοκιμασιᾶς τῷ ἰατρῷ.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφθαλμοὶ ἀμα ἐξετάσῃς τὸν ἀσθενῆ, καὶ προτείνῃς συμβούλιον μετὰ ἐνός ἢ δύο ἰατρῶν φίλων σου. Ἀπόφυγε συμβούλιον μετὰ δυσμενῶς ἐχόντων πρὸς σὲ ἰατρῶν διότι ἐνδέχεται τις κακοβούλως ἐπιβουλεύσῃναί σε, ὀφθαλμοὶ δὲ τῆς δυσμενείας τῶν παρὰ τὸν ἀσθενῆ.

Συμβολικὰ χρώματα.

Ἄπαντα τὰ ἀρχαῖα ἔθνη εἶχον ἰδίαν ἰδέαν ὡς πρὸς τὰ διάφορα χρώματα, καὶ πολλὰ τούτων ἐθεώρουν ἰδία τῶν θεῶν· ἐκ τούτου καὶ ἡ χρῆσις τῶν χρωμάτων εἶχε πολὺ τὸ παλαι ἐκτανθῆ. Τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα ἐθεωρεῖτο ἰδίον τοῦ θεοῦ Ἥλιου, καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ χρώματος ἐξωγράφισον καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς, ἐκ δὲ τούτου οἱ θεογενεῖς βασιλεῖς εἶχον τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα ἰδίον καὶ παραστατικὴν τῆς βασιλείας· διὸ καὶ αἱ χλαμίδες τῶν βασιλέων ἦσαν συνήθως ἐρυθραὶ· ἐν τῇ Ῥώμῃ εἰς τινας ἑορτὰς ἔβαλλον μὲ κιννάβαρι τὸ ἀγαλμα τοῦ Καπιτωλίου Διός.

Εἰς πολλὰ δὲ ἀρχαῖα ἔθνη οἱ προϊστάμενοι ἔβαλλον τὸ σῶμα τῶ ἐρυθροῦν· οὕτως ἐθέσαντο οἱ ἀρχόντες τῶν Αἰθιοπῶν. Ὅταν ἦν Ῥώμη ὁ Κάμιλλος εἰσελθὼν ἐν Θριάμβῳ, διατηρεῖται ἡ συνήθεια ὥστε ὁ Θριαμβεύων νὰ ἀλείφῃ τὸ πρόσωπον μὲ τὸν ἐρυθρὸν χρῶμα. Τὸ κίτρινον χρῶμα, τὸ ὅποιον παράγεται ἐξ ἀτονίας τοῦ φτός, ἀνήκον εἰς τὰς τάξεις τὰς ἐξηυτελισμένας καὶ δεδουλωμένας διὰ τούτου καὶ αἱ θάλαμοι τῶν ἀρχαίων ὡς π. χ. οἱ τῆς οἰκίας τοῦ Νέρωνος, ἦσαν βεβαμμένοι οἱ μὲν τῶν κυριῶν μὲ ἐρυθροῦν χρῶμα, οἱ δὲ τῶν δούλων μὲ κίτρινον· διὸ καὶ ἐπὶ πολλῶν χρόνων μετὰ ταῦτα οἱ ἐν Ῥώμῃ Ἑβραῖοι ἦσαν ὑποχρεω-

μένοι να φορέσι κάλυμμα τῆς κεφαλῆς κίτρινον ὡς σημεῖον τῆς ὑποτελείας τῶν. Τὸ δὲ κυανοῦν καὶ πράσινον ἦν ἀφιερωμένοι πρὸς παράστασιν φυσικῶν ἀντικειμένων ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν καὶ οἱ Κινέζοι μεταχειρίζονται τὰ χρώματα ταῦτα.

Οἱ αὐτόχθονες τοῦ Περσῶ ἐπὶ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς μεταχειρίζοντο κλωστὰς βαμμένας μὲ διάφορα χρώματα, καὶ διὰ τῶν χρωμάτων τούτων παρίστανον τὰς ἰδέας τῶν ἀντὶ τῶν γραμμάτων. Ἐπὶ δὲ τῆς Ἀυτοκρατορίας τῶν Γραικορωμαίων κατὰ τὸν ἕκτον αἰῶνα τὰ πολιτικὰ κόμματα ἔλαβον ὡς διακριτικὸν σημεῖον ἀπὸ ἐν χρώμα· οὕτω τὸ ἐρυθρῶν, τὸ κυανοῦν, τὸ πρασινόν κλπ.

Τὰ χρώματα καὶ μέχρι τοῦδε χρησιμεύουν πρὸς διακρίσιν ἐθνῶν ἀπὸ ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἐμφαίνουσαι ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν σημαίων.

Διὰ τῶν χρωμάτων ἐκφράζονται καὶ τὰ διάφορα ἠθικὰ αἰσθηματά. Τὸ ἀνοιχτὸν ἰώδες σημαίνει ἐνθουσιασμόν. Τὸ βαθύ ἰώδες (λίλα) ἀστασίαν. Τὸ κυανοῦν ἀποδοκίμασιν, τὸ πράσινον ἐλπίδα, τὸ κίτρινον ζηλοτυπίαν. Τὸ ἐρυθρῶν ἀγάπην, τὸ ἐρυθρὸν παραφροσύνην.

- Εἰς ὕψος
- Πάν ὅ,τι δὲν σὺ
- Εἰς ἀπόκτησιν
- λαχίς ἐκ περιψύξεων, ἐκ
- χάριεν καὶ εὐδαιμόνιον.
- Εἰς ἀπόκτησιν εὐτυχίας συντετακτοῦ
- μετὰ οικονομίας πρὸς τὸ ἔχειν τὰ πρῶτα
- Εἰς ἀπόκτησιν μακροβιότητος συντετακτοῦ
- σάπου, ἢ γαλήνη τῆς ψυχῆς, ἢ μὴ τύφισ τῆς συνειδήσεως ἢ ἐπιποδεία διαίτα.
- Τὰ μεγάλα πλοῦτη πρὸς οὐδὲν τούτων ἀφοσιώσιν.
- Ἡ μεγάλη φιλοδοξία, ἢ δοξομανία, ὡσαύτω.

Ἀπόφραγε ἀσχημοναίην καὶ μόνος ἐὼν ἦσαι ἢ ἐὰν ἄλλος δὲν σε βλέπῃ. Αἰεὶ βλέπει ἡ συνείδησις καὶ ὁ ἴσος ἀνάγκη, ὅστις τὰ πάντα καθορᾷ, καὶ πανταχοῦ ὑπάρχει.